

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

a. iii. Q[uod] diui[n]e legis auctoritate co[n]stat pri[n]cipem legi iustitie
esse subiectu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](#)

eius. Hunc autem alii esse non posse q̄ filium omnipotētis dei assentit/cū preter deum/gentes & terras omnes/nemo subeget. Dū ergo sic crucis ignominia predicaret vt gētiū paulatim euacuaretur stultitia:sensim ad deiverbū deiq̄ sapientiā:& ipsū etiam diuine maiestatis soliū/ibidē fidei/& linguam predicationis euexit. Et ne v̄tus euangelii sub carnis infirmitate vilesceret/a scandalo iudeor̄/gentiūq̄ stultitia/opera crucifixi que i fame testimonio roborabantur exposuit:cū apud omnes constaret q̄ ea non posset facere nisi deus. Sed quia multa in vtrāq; partem crebro fama mētitur:ipam iuuabat famā q̄ discipuli illi⁹ maiora faciebant:dū ad vmbra discipuli a qua q̄ infirmitate sanabatur egroti. Quid multa? Astutias aristotelis:crisippi acuina oīm̄ philosophor̄ tendiculas/resurgens mortuus confutabat. Decios duces romanorum se pro suis exercitibus denouisse per celebre est. Iulius quoq; cesar dux inquit qui non laborat ut militibus carus sit/militē nescit amare:nescit hūanitatē ducis in exercitu aduersus hostes esse. Idē nunq̄ dixit militibus. Ite huc:sed venite. Dicebat enī quia p̄cipatus cū duce labor videtur/militibus minor. Preterea voluptas corporis eodē auctore vitanda ē. Aiebat enī in bello corpora hominū gladiis/in pace voluptatibus vulnerari. Senserat enim gentiū triumphator/voluptatē nullo modo tā facile superari q̄ fuga:eo q̄ ipm̄ qui gētes domuerat/veneris nexibus innodauit mulier impudica.

CQ̄ diuine legis auctoritate constat principē legi iustitie esse subiectum.

Capitulum.III.

Sed quid ad emendicata gentiū exempla decirro:que tñ plurima sunt cū rectius quisq; possit ad facienda legibus q̄ exēplis vrgeri? At ne ipm̄ principē usq; quaq; solutū legibus opineris/audi quā legem imponat p̄ncipibus rex magnus sup omnē terrā/terribilis & qui aufert spiri tū principū. Cū (inquit) ingressus fueris terrā quā domin⁹ deus dabit tibi & possederis eam/habitauerisq; in illa & dixeris/constitū sup me regē sicut habent oēs per circuitū nationes/eū cōstitues quē dominus deus tuus elegerit de nūero fratrū tuorum Nō poteris alteri⁹ gētis hoīem regē facere: q̄ nō sit frater tuus. Cūq; fuerit cōstitut⁹ nō multiplicabit sibi equos nec reducet populu in egyptū/eq̄tat⁹ nūero subleuat⁹:psertim cū dñs precep̄t vobis:vt nequaq; per eandē viā ampli⁹ reuertamini. Non habebit vxores plurimas q̄ afficiāt aīam eius:neq; argēti & auri ī mēsa pondera. Postq; aut̄ sederit in solio regni sui describit sibi

ps.xlvij.
ps.lxxv.

Deutero.xvij.

Deuteronomiū legis huius in volumine accipiens exemplar a sacerdotibus leuitice tribus: & habebit secū. Legetq; illud om̄ib; diebus vite sue vt discat timere dñm deū suum: & custodire ḥba/ & ceremonias eius que in lege p̄cepta sūt. Nec eleuetur cor eius in superbiā super fratres suos: neq; declinet in partē dexterā vel sinistram: vt longo tempore regnet ipse & filius eius sup israel. Nunquid queso nulla lege artatur quem lex ista p̄stringit? Hec vtiq; diuina est & impune solui non potest. Singula verba eius si sapiant in auribus principū tonitrua sunt. Taceo de electione & forma eius: que in principis creatione exigitur. Viue di formulā que ei prescripta est: necū paulisper attende. Cūingt surit constitutus qui totius se populi fratrē religionis cultu & affectu charitatis p̄fiteatur: nō multiplicabit sibi equos quorū numerositate sit subditis onerosus. Equos equidē multiplicare est: plures q̄ ipsa necessitas exigat vane glorie causa/ vel erroris alterius cōgregare. Multum enim & parū si parapateticorū principem seqm̄ur legittime quantitatis diminutionē in singulis rerum generibus significant vel excessum. Licebit ne ergo canes m̄ltiplicare volucres/ ve rapaces/ aut trices bestias/ aut quelibet portēta nature cui equorū qui ad militiā necessarii sunt: & vsum totius vite ex quantitate legittima prefinitus est numerus? Nā de histrionibus/ & mimis/ scurris/ & meretricibus/ lenonib?: & homī prodigiis hominū/ que principē oportet potius extermīna re q̄ fouere: non fuit in lege mentio facta/ que quidē om̄es abominationes istas nō modo a principis aula excludit: sed elimiāt a populo dei. Equorū nomine totius familie & impedimentorū om̄i necessarius intelligitur v̄sus: cuius legittima quantitas est quā ratio necessitatis aut vtilitatis exposcit. Ita tñ vt vtile & honestū coequētur: & ciuitas p̄scribat honestis. Philosophis enī iāpridē placuit perniciosiorē nullā esse opinione illoq; opinione q̄ vtile separant ab honesto: & sententiā verissimā & vtilissimā esse honestū & vtile in se v̄sq; quaq; queri. Plato (vt ferūt histo rie gentiū) cū vidisset dionysū siclie tyrannū corporis sui septū custodibus: quod tantū inquit malū fecisti/ vt a tā multis nece se habeas custodiri? Hoc vtiq; p̄cipem nō oportet/ qui officiis ita sibi omnium vincit affectus vt quisq; subditus pro eo pericu lis imminentibus caput opponat: cum etiam urgente natura se pro capite soleant membra exponere. & pelle pro pelle & cūcta que habet homo ponat pro anima sua. ¶ Sequitur nec reducet populum in egyptum equitatus numero subleuitatus. Magna si

Cōtra princ pū pompas & voluptates.

De equis.

De canib; De volucrib; rapicibus.
De bestiis tru cibus.
De histrionib;.
De mimis.
De scurris.
De meretrici b; & lenonib;.

Platonis ver bū ad dyonisium tyrannū cus todib; circū septum.

Job. 15.

.I.XXII. Polycratici de Curialiū nugis.

quidem diligentia precauendum est omni qui i sublimitate cōstituitur ne inferiores corrumpat exemplis & abusione rerum & per superbie aut luxurie viam ad confusionis tenebras redusat populum. Frequens est enim ut subditi superiorū vitia imitentur: qā magistratui populū studet eē p̄formis: & vn⁹ q̄q libēter appetit in quo aliū cernit illustrem. Celebre est illud versificatoris egregii: sensum & verba magni theodosii experimentis. In cōmune iubes si quid cēses ve tenendū. Primus iussa subi: tūc obseruantior equi. Fit populus/nec ferre negat: cū viderit ip̄m auctore parere sibi. Componitur orbis/regis ad exemplū. Nec sic inflectere sensus humanos edicta valēt/q̄ vita regentis. Mobile mutatur semp cū principe vulgus. Verū singulorū facultates nequaq̄ copiis oīm adequātur. De loculis ppriis quilibet sumit: at potestas de archa publicavel ciuilio haurit. Que si forte defecerit: ad singulorū recurrit facultates. At qui priuatū quēq̄ suis necesse est esse contentum. Que si fuerint attenuata q̄ nūc potētis appetebat fulgorē paupertate sordidus/confusionis sue tenebras erubescit. Inde etiam lacedemoniorū decreto/ potestatis bus in vsu publiconū bonorū pcitas idicta est: dū tñ hereditariis ita & his que pinguiorū fortuna accedit cōmuni iure vti liceat.

CQz principē castū esse oportet & auariciā declinare. Ca. V.

Diecit lex. Nō habebit vxores plurimas que afficiat animā eius. Licitū quidē fuit quandoq; in populo dei vt ppagande sobolis gratia & fidelē populū dilatādi/ plures quis sortiretur vxores. In exemplū licetie hui⁹ occurrit patriarche: cū sara vſa sit iure suo: corpe. s. abrahe in vtero alieno ancille ministerio de viro suscipiens filiū ysmaelē Iacob quoq; sororū sibi duplicato coniugio: fecūdas earūdē acillas asciuit. At qui reges ppetue prohibitiōis laqueus tenet & a plurīū vxorū amplexibus arcet: & cum in aliis/ plures vnius eē lictum fuerit/in regibus ppetuo vt vna vnius sit obtinet. Nunqd fornicari vel adulterari/stuprū ve licet cōmittere cū pluribus/ cū nec etiam generis multiplicandi causa aut pcreandi heredis: licet vxoribus amisceri? Q uomodo supra/adulteria: aut quaslibet fornicationes punit potestas: eisdem subiecta criminib⁹? Nec vxores dauid quisq; obiciat/ qui forte in hoc sicut & in multis aliis speciali priuilegio gaudet: licet facile concesserim / q̄ & ipse in hac pte deliquerit. Sane eum affectus ille vxori⁹ pditiōe & homicidio in adulteriū impegit. Nec in illius excusatione laboro qui pphetica conuentus & conuictus parabola/seipm virū

Theodosii.

Decretū lace-
demoniorū.

Deutero. xvij.

De sara/abia
ham/ r ysmae-
le.

De Jacob.

ij. Regū. xi.
De vxoribus
dauid.

ij. Regū. xij.